

Pinholt: Jeg skal til den ærede Minister for offentlige Arbejder kun gøre et Par Bemærkninger, angaaende Erhvervelsen af Telefonaktierne. Det, Striden her staar om mellem Ministeren og i hvert Fald mig, er dette, hvorvidt jeg har Ret i, at den Fortjeneste paa 1 Mill. Kr., som Finansministeren faar ved at købe Telefonaktierne til en lav Kurs og sælge dem til den virkelige Værdi — for det mener jeg, han har gjort — til Postvæsenet eller Girofonden, hvorved Finansministeren tjener 1 Mill. Kr., er en Formueindtægt og da ikke skulde have været opført paa Driftsregnskabet. Det er det, jeg har beklaget mig over, man har gjort. Hvis Postvæsenet havde faaet Lov til at tjene dette Beløb ind, var det i sin Tid gaaet ind som en almindelig Driftsindtægt, det er rigtigt nok, men i dette Tilfælde, hvor man, om jeg saa maa sige, laver en Kædehandel indenfor Ministeriet, er det en Formueindtægt, og den maa sættes ind paa det rigtige Sted.

Med Hensyn til Rejselisten mente den højtærede Minister, at man maatte være kritisk for at kunne udtale nogen Kritik om den. Jeg skal nu ikke uddybe dette Spørgsmaal videre, men jeg maa rigtignok sige, at det vil æske hele Landet til Kritik, naar man ser denne Overenskomst, det tror jeg ikke, jeg tager fejl i.

Til den højtærede fungerende Finansminister maa jeg sige, at jeg giver ham Ret i, at man kan ikke kræve af ham, at han i Detailler skal kunne redegøre for disse ikke helt let udredelige Forhold. Det kan man ikke forlange; han maa selvfølgelig støtte sig til Embedsmændene i Finansministeriet og kan ikke drages til Ansvar for noget derudover, det maa jeg give ham Ret i. Men man kan ikke, det ved den højtærede Minister lige saa godt som jeg, føre Samraadene ned i Salen til tredie Behandling. Det er den eneste Udvej, vi har til at komme til at paatale disse Forhold, at føre dem ned nu til anden Behandling, og man kan ikke — da det jo er vigtige Spørgsmaal — lade dem ligge, fordi Finansministeren tilfældigvis — jeg skal ikke kritisere, at han er i England — er borte. De maa fremmes her og maa op i Dagens Lys, og derfor er de blevet fremsat.

Om Byrets-Fonden maa jeg sige, at jeg synes, at den højtærede fungerende Finansminister fremkom med Udtalelser, som ikke var helt ud dækkende Forholdene, men det bebrejder jeg ham ikke i og for sig. Den højtærede Minister forstod ikke, at man gør Indsigelse imod, at Offentligheden faar fuld Klarhed over Beløbenes Anvendelse: By-

retten bestyrer Fonden uden noget som helst Regnskab. Det var den højtærede Ministers Udtalelse. Men det dækker jo ikke det virkelige Forhold. Forholdet er det, at Justitsministeriet ved Skrivelse af 17. Juli 1931 og 15. December 1931 har fuldkommen anerkendt den Anvendelse, som Byrets-Fonden er inde under, har stadfæstet den og erkendt, at der her var Tale om Midler, der hørte under Byrets-Fonden. Man faar nu Regnskab derfra, og Justitsministeriet har fuld Indseende med alt, hvad der foretages i Byretten med Fondens Beløb, og hvis man fra Rigsdagens Side ønsker det samme, vil det ogsaa kunne ske, det kan Justitsministeriet skaffe. Derfor er det, man mener fra vor Side, at der ikke er nogen Grund til at hæve denne Fond, som bruges til det specielle Formaal, her er Tale om.

Der er sket en Ændring i Ministerens oprindelige Forslag, idet Ministeren oprindelig ligefrem vilde have Beløbene ind i Statskassen. Vi protesterede derimod og sagde, at de maatte i alle Tilfælde komme paa § 26, og det er de da ogsaa kommet nu. Men ikke desto mindre er Forholdet det, at Justitsministeriet har anerkendt Fonden ved de to Skrivelser, at det har Indseende med Regnskaberne derover og har Indseende med de Bevillinger, der gives. Det staar fast.

Angaaende Kursdifferencefonden skal jeg ikke sige meget. Jeg maatte faa det Indtryk, som imidlertid ikke kan være rigtigt, men jeg maatte faa det Indtryk, at den højtærede fungerende Finansminister antog, at der var Penge i denne Kursdifferencefond. Men det kan ikke være rigtigt, der er ikke to Øre, det er lutter Posteringer. Man kan ikke betale nogetsteds med dem, og derfor skal dette Beløb ogsaa bevilges paa § 26 og bliver bevilget paa § 26, og det er det, jeg siger til den højtærede Minister, som sagde, at man kan dog ikke rette de Bebrejdelser mod Ministeren, som man gjorde, fordi man jo kan offentligt se disse Posteringer.

Men jeg kan forsikre den højtærede Minister for, at den store Offentlighed kan ikke finde ud af dette, og hvis vi ikke sad i Finansudvalget og passede nogenlunde godt paa, vilde noget saadant smutte igennem, og man vilde i Virkeligheden postere paa en Maade, som fortegnede — og som har fortegnet — Statsregnskabet, og det synes jeg maa paatales. Jeg tror ikke, jeg tager fejl i at antage, at den højtærede Minister vilde være den første til at paatale den Slags Posteringer, som er urigtige, og som ikke er i Overensstemmelse med det, som den højtærede Finansminister, da han blev Minister,